

درباره بیانیه زنان علیه طالبان

تلخیصی از گفتگوی سیامک بهاری با مینا احدی در برنامه "با هم" در تلویزیون کانال جدید

سیامک بهاری: در موقعیت بسیار ویژه‌ای هستیم. شما بیانیه‌ای را تحت عنوان “زنان علیه طالبان” صادر و امضا کردید و ما یلم توضیحاتی را از خود شما در این مورد بشنوم ولی قبل از اینکه وارد جزئیات این بیانیه و خواسته‌ها و مطالبات مطرح شده شویم، خواستیم نظر خودتان را به اتفاقی که افتاده به ویژه وضعیت زنان بعد از دوره باز برگرداندن طالبان را بشنویم.

مینا احدی: ما شاهد یک تراژدی عظیم انسانی در افغانستان هستیم. این نه تنها نظر من بلکه نظر خیلی از کسانی است که در همین چند روز گذشته با ما تماس گرفتند یا کسانی را که در تظاهرات دیروز شهر کلن ملاقات نمودیم. آنها مات و مبهوت به رفتار و سیاست دولتهای غربی و آمریکا و حتی

خود آلمان می نگرند که دو دستی یک جامعه را
تحویل یک باند تروریستی وحشی و وحشتناک
طالبان دادند.

با توجه به تماس های متعددی که از افغانستان
دارم جان تمام زنان در خطر است. مهم نیست که
استاد دانشگاه یا پرفسور است یا با آمریکائی ها یا
آلمانی ها کار کرده است. نفس زن بودن یا دختر
بودن در آن جامعه خطرناک است. دختر دوازده
ساله را شوهر میدهند زنان اجازه بیرون رفتن از
خانه را ندارند. یکی از نگرانی های اصلی زنان این
است که می گویند ممکن است اینترنت را قطع
کنند و یک قتل عام خونین راه بیندازند. بنابراین
ما راجع به یک مسئله مهم صحبت می کنیم ما
باید نظر مردم جهان را که با بهت و حیرت شاهد

این وقایع هستند را جلب کنیم و بگوئیم که واقعا جان مردم افغانستان بطور جدی در خطر است و باید کاری انجام دهیم.

سیامک بهاری: یک نکته مهمی خود شما هم به آن اشاره کردید که جلو چشم حیران مردم جهان دولت های غربی این کار را کردند. نیروهایشان را بیرون کشیدند و برای طالبان فرش قرمز پهن کردند علیرغم اینکه می دانستند چه سرنوشتی در انتظار مردم خواهد بود، مایلیم روی همین نکته توضیح دهید، آیا دولت های غربی فقط منفعتی در خارج شدن از افغانستان دارند یا واقعا این یک توافق است، علیرغم زن ستیزی آشکار، تروریسم نهادینه شده در این باند؟ امروز خبر رسید که آلمان یک هواپیمای "هرکولس" به کابل فرستاده

ولی بجای کارمندان افغانستانی که با آلمانیها کار میکردند هزاران لیتر آبجو و مشروبات باقیمانده را سوار کرده و به مسافرین گفته اند که ظرفیت تکمیل است...

مینا احدی: خب اگر این خبر درست باشد این یک اسکاندال و افتضاح سیاسی برای دولت آلمان خواهد بود. همین الان دارند وزیر امور خارجه را به بازجوئی کشیده اند که چرا این اتفاق افتاده است. در همین مورد هم احزاب و جریانات اپوزیسیونی هستند که در قدرت نیستند و حتما این مسئله را پیگیری می کنند. امروز در روزنامه های آلمانی دیدم که بعضی از نویسندگان معتبر نوشته اند، ببینید چگونه دولت های غربی در جلو چشم مردم دنیا چگونه از اسلام سیاسی دفاع کرده و می

کنند. من فکر می‌کنم که این گنبدیدگی حکومت
ها و نظام را نشان می‌دهد که اولاً پشت پرده با
طالبان توافق کردند. اسم این را صلح، پروسه صلح
می‌گذارند. آمریکا با طالبان در تماس بوده و گفته
میشود که خود آلمان اولین دولتی بوده است
که خواسته با طالبان بعد از تصرف قدرت تماس
بگیرد. بعداً یک گروه نروژی با طالبان برای آموزش
آنها رفته که طالب‌ها چگونه نشست و برخاست
کنند، چگونه حرف بزنند و چه طوری خودشان را
به افکار عمومی بفروشند. یا اینکه در مورد ارتشی
که دست ساز خودشان بوده است چرا مقاومت
نکرد. اخبار رسیده حاکی از این است که به سران
ارتش گفته اند که طالبان می‌آید و با بقیه در یک
دولت ائتلافی شرکت میکند. خودشان قبلاً با
طالبان به توافق رسیده بودند. در واقع اینها کیش

و مات کردند و هیچکس به این قناعت نرسیده بود که باید مقاومت کرد. نکته اصلی اینجاست که غرب می خواست طالبان را در قدرت سهیم کند امروز آنها خودشان همه قدرت را در دست دارند و این سناریوئی است که دولتهای آمریکا، آلمان و بقیه کشورهای غربی برای مردم افغانستان تدارک دیده اند. این یکبار دیگر نشان میدهد که اینان چقدر ظرفیت دارند که با تروریست ترین، آدمکش ترین و ضد زن ترین جریانات بشینند و سرنوشت میلیونها نفر را به دست آنها بسپارند.

سیامک بهاری: موضوعی که جاهای مختلفی هم شنیده میشود وضعیت زار جمهوری اسلامی است. گفته می شود که با توجه به شکستهای پی در پی جمهوری اسلامی که از رشد اعتراضات

وسیع مردمی تجربه می کند، استراتژی غرب این است که بالاخره نوعی از اسلام سیاسی را در منطقه سر پا نگه دارد بویژه اینکه اگر جمهوری اسلامی در اثر اعتراضات وسیع و روزانه سرنگون شود. شما چه فکر می کنید؟ واقعا دولتهای غربی و بخصوص کشورهای عضو ناتو به چنین جرثومه ای در این منطقه نیاز دارند؟

مینا احدی: بنظر من اینکه مستقیما به خاطر مبارزات مردم ایران، مترقی بودن مبارزات و داشتن نهاد های مختلف و بخصوص به درجه ای از چپ بودن این مبارزات، بخواهند در جامعه دیگری مثل افغانستان چنین سناریوئی را پیاده کنند اینطور نیست. از چهل و چند سال پیش دولت های غربی روی جریانات اسلام سیاسی

حساب باز کردند، به آنها کمک کردند. همه اینها را امروز مردم میدانند و می گویند نگاه کنید عین ایران است. خمینی را کمک کردند سر کار بیاید و تا امروز کمک کرده اند تا این رژیم سرپا بماند. این اساساً به خاطر ظرفیت های بالای جنایتکاری این جنبش است که به اسم خدا می گیرد و می کشد و معمولاً یک اقلیت نا آگاه را هم با خود همراه می کند. اتفاقی که افتاده است یک بک فلش و رنسانسی است که در ایران شروع شده که مردم نه تنها خواهان سرنگونی جمهوری اسلامی اند بلکه به نقد اسلام هم رسیده اند. تا آنجائی که به افغانستان برمی گردد غربی ها روی اسلاميون و طالبان سرمایه گذاری کرده اند تا بتوانند مردم را سرکوب کنند چرا که دولت های فاسدی را که در این مدت سرهم بندی کرده بودند به بن بست

رسیده بوده و دیگر نتوانستند نگه دارند. برایشان مهم نیست که این جریان تروریستی چه بلایی به سر مردم می آورد مهم این است که با غربی ها پروسه صلح را پیش برده و قول داده که مثلا در لندن و برلین و نیویورک عملیات تروریستی انجام ندهد. کل داستان بنظرم این است و راه حلی که دارند پیش می برند جز این نیست اما در مجموع هنوز دولت های غربی روی جنبش های اسلامی حساب باز می کنند و هنوز آنها را طرفدار خودشان می دانند برای آنکه مردم یا چپ را سرکوب کنند.

سیامک بهاری: مینا احدی، بیانیه ای منتشر شده با شش خال. شما می خواهید وضعیت زنان و اعتراض آنها را سازمان دهید، اعتراضاتی را سازمان دهید، تشکل ایجاد کنید، اتحاد ایجاد کنید. "زنان

علیه طالبان“. اجازه دهید قبل از اینکه به بند بند این بیانیه پردازیم از خود شما بشنویم بیانیه و مقدمه اش را. کلا این ماجرا چیست؟ و چرا شما به سرعت دست به ابتکار چنین امری شدید؟

مینا احدی: همچنانکه اشاره شد الان طالبان در افغانستان قدرت را در دست دارد و مهمترین قربانیانش از میان زنان خواهند بود یعنی زنان، حرمتشان، حق حیاتشان، حق بیرون کار کردن، حق تصمیم گیری در مورد زندگی و در مورد عواطف خوششان، همه اینها را از دست می دهند و این موضوع بسیار خطرناکی است. همین الان بسیاری قصد فرار دارند چون جانشان در خطر است بسیاری از زنان می خواهند فرار کنند. بنابراین ما تصمیم گرفتیم فراخوانی صادر کنیم،

”زنان علیه طالبان“ که در عین حال این حرکتی است که مردهای زیادی هم آنرا امضا کرده اند. بدین وسیله می خواهیم به مردم دنیا نشان دهیم که وضعیت زنان در افغانستان بسیار خطرناک و بحرانی است. هدف در عین حال این است که در سطح بین المللی نهادها، سازمانها، شخصیت ها و کسانی که توجهشان به این مسئله جلب شده و امکاناتی دارند و مایلند کاری انجام دهند را در شبکه ای بین المللی بتوانیم جمع کنیم، سازمان دهیم و مجموعه ای از کارهایی را که در بیانیه مطرح کرده ایم را بتوانیم پیش ببریم. اساسا هدفمان دفاع از زنان در افغانستان است مضافا به اینکه از دولت ها و نهادهای دیگر بخواهیم که طالبان را به رسمیت نشناسند یا چندین خواست دیگر را که بعدا می توانیم صحبت کنیم. ولی اصل مسئله این

است که دنیا باید نگاه کند که میلیونها زن جان و امنیتشان در خطر است. زندگی‌شان در خطر است. دنیا موظف است که بلند شود و اعتراض کند و به کمک این زنان بشتابد برای اینکه ما دیدیم دولت های غربی که ظاهرالیبیل دموکراسی را با خودشان حمل می کنند این افتضاح را در آنجا بار آورده و طالبان را در افغانستان حاکم کرده اند. لذا ما باید به مردم متوسل شده ، همه با هم دست در دست دهیم و به یاری زنان افغانستان بشتابیم.

وب سایت:

www.wpiran.org

تماس با حزب:

پیامگیر تلگرام: **wpi_tamas@**

و یا با ارسال پیام به شماره

۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

از طریق سیگنال، واتساپ و تلگرام و اینستاگرام